

N:o 93.

Uppläst och godkänd hos Första Kammarén den 9 maj 1894.

— — — — Andra Kammarén — 10 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af väckt motion om tillägg till lagen angående skydd mot yrkesfara den 10 maj 1889.

(Lagutskottets utlåtande n:o 54.)

Till Konungen.

De författningsförslag i ämnet, hvilka föregingo lagen den 10 maj 1889 angående skydd mot yrkesfara, afsågo, enligt Riksdagens åsigt, utan tvifvel att bereda tillämpning för de ifrågasatta skyddsföreskrifterna jemväl å industriell rörelse, som för statens eller kommuns räkning bedrefves, så, att äfven sådan rörelse skulle vara underkastad inspektion. För rättigheten af denna uppfattning talar otvetydigt så väl själfva affattningen af de bestämmelser rörande den ifrågasatta författnings tillämpningsområde, som innehållas i första paragrafen af Eders Kongl. Maj:ts till 1889 års Riksdag aflåtna förslag i ämnet, som åtskilliga under ärendets beredning gjorda uttalanden. Likaledes saknas enligt Riksdagens förmenande hvarje anledning till antagande, att den förändring i hufvudsakligen redaktionelt syfte, som nämnda paragraf i Eders Kongl. Maj:ts förslag undergick vid förslagets behandling af lagutskottet vid 1889 års riksdag, och hvilken förändring af

så väl Riksdagen som Eders Kongl. Maj:t godkändes, skulle afsett att från det för lagen utstakade tillämpningsområde utesluta företag, der staten eller kommun uppträdde såsom arbetsgifvare.

Att, på sätt inom Riksdagen anförts, tvekan härutinnan kunnat uppstå, måste Riksdagen emellertid finna förklarligt i betraktande deraf, att gällande lag i ämnet uttryckligen angifver sig afse allenast sådana i lagens första paragraf uppräknade industriella yrken, hvilka bedrifvas *såsom näring*.

För att undanröjda denna tveksamhet torde ett tillägg till förevarande lag vara erforderligt; och Riksdagen har följaktligen ansett sig böra hemställa, att Eders Kongl. Maj:t ville framlägga förslag om tillägg till lagen angående skydd mot yrkesfara den 10 maj 1889, i syfte att bestämmelserna i samma lag må förklaras i tillämpliga delar gälla jemväl för industriell rörelse, som för statens eller kommuns räkning idkas, ändå att idkandet icke sker såsom näring.

Stockholm den 10 maj 1894.

Med undersätlig vördnad.